

Ks. JAN GALICZ SI

**KAZANIE
NA UROCZYSTOŚĆ
ZMARTWYCHWSTANIA
PAŃSKIEGO**

**Pomniki chwały i królestwa Jezusa Chrystusa
po Jego chwalebnym Zmartwychwstaniu**

KRAKÓW 2019

www.ultramontes.pl

KAZANIE NA UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO ⁽¹⁾

Ks. JAN GALICZ SI ⁽²⁾

Treść: Jezus Chrystus za życia nie królował, od ludzi królem nieuznany, a jak o życiu i czynach ludzi świetne, lecz znikome świadczą pomniki, tak o królowaniu Pańskim wiecznym wiecznie świadczą nigdy przez czas nie zgryzione monumenta: 1-ym to krzyż, który będąc w pogardzie, stał się przedmiotem czci i chwały najwyższej; – 2-gim grób, który po wszystkie czasy świadczy o wielkich tajemnicach; – 3-cim to opór ustawiczny i rozsyпка narodu żydowskiego; – 4-tym wreszcie tryumf Boskiej nauki Chrystusa, odmiana i zwycięstwo przez nią świata.

Pomniki chwały i królestwa Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym Zmartwychwstaniu.

"Rzekł im Anioł: Jezusa szukacie Nazareńskiego? Wstał ci z martwych". Mk XVI, 6.

Kto kiedy z ludzi słyshał na świecie, albo jakie dzieje narodów nam zaświadczaają, aby który król po swojej śmierci jeszcze na tym świecie miał królować?

Alboż nie wiemy, najmilsi słuchacze, że każdy człowiek na ziemi, tak jest, każdy człowiek, choćby też on był przemożnym monarchą świata wszystkiego, każdy człowiek skoro umarł, królować przestał i panowanie swoje raz na zawsze utracił. Wszystkie wielkość jego światowej władzy i godności w cieniach grobowych osiadła – a wszystkie wielkość jego zasług wobec ludzi i wobec Boga, przeniosła się przed tron Majestatu Bożego do wieczności!

Wielką więc i nadzwyczajną nowinę ogłasza nam święty Dawid, Król i Prorok w Psalmie swoim, mówiąc: *Pan króluje, raduj się ziemio, weselcie się wyspów wiele* (3). To jest: króluje Pan i Bóg nasz Jezus Chrystus, który służąc zbawieniu świata wszystkiego, na wielkie się posłuszeństwo poniżył; bo stawszy się dla nas człowiekiem, stał się za nas posłusznym aż do śmierci, aż do śmierci na krzyżu!

Króluje Pan i Bóg nasz, Jezus Chrystus, który żyjąc między ludźmi, nie był królem od ludzi uznany: ale od złych ludzi był zelżonym, był między łotry policzonym! Króluje Pan i Bóg nasz Jezus Chrystus, z którego królestwa naśmiewał się Herod, obłócząc Go w białą szatę, z którego królestwa naśmiewał się Piłat, ukazując Go cierniem ukoronowanego, z którego królestwa naśmiewali się ci wszyscy, którzy stojąc pod krzyżem, do umierającego na krzyżu Jezusa Chrystusa złośliwie i szyderczo wołali: *Jeśliś król, wybaw się! Jeśliś król, zstąp z krzyża!*

O obłudo i okrucieństwo niewdzięcznego i niedowiarczego serca! Przekonaj się wreszcie, a zrozumiej, że Jezus Chrystus jako król, nie zstąpi z krzyża żywy: ale z grobu wynijdzie umarły! Przekonaj się a zrozumiej, że króluje Pan i Bóg nasz Jezus Chrystus; bo Jezus Chrystus zmartwychwstał, jak sam był powiedział – bo Jezus Chrystus po owej zelżywej i okrutnej na krzyżu śmierci, królować na ziemi, pod ziemią i na niebie począł. Bo *na imię Jezusowe ukłękło wszelkie kolano niebieskich, ziemskich i podziemnych* (4) – mówi święty Paweł Apostoł.

Królestwo więc Pana i Boga naszego Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym Zmartwychwstaniu jest wiekopomne, jest wiekuiste Jego królestwo. I ta religijna prawda w dniu dzisiejszej uroczystości, będąc niezbędną zasadą naszej wiary i naszej radości, będzie też pożytecznym przedmiotem następującej dla nas nauki.

O Maryjo, któraś Jezusa Króla i zwycięzcę pierwsza miała szczęście powitać zmartwychwstałego, pociesz dzisiaj i serca nasze i podnieś je stroskane głęboko tą wesołą nowiną, Królowo Niebios. – *Zdrowaś Maryjo*.

W życiu wielkie i świetne czyny, a po śmierci wielkie i wspaniałe pomniki wskazują nam zwyczajnie wielkość sławnych ludzi na świecie. Lecz cóż? gdy z tym wszystkim najwięksi i najślawniejsi na świecie ludzie, prędko z widowni tego życia schodzą, a ich czyny jeszcze prędzej idą w zapomnienie śmiertelnych widzów! Pomniki ich życia, pomniki ich chwały albo już leżą w smutnych gruzach i rozwalinach albo jeszcze stoją wyrte w marmurze lub miedzi, ale stoją one bez wdzięku i czucia, stoją one od ludzi zapomniane, niezrozumiane a może i znieważone.

Na tym się niestety, na tym się zwyczajnie kończy wszelka wielkość światowa! Na tym się zwyczajnie kończy wszelka wielkość każdego śmiertelnego człowieka! *Marność nad marnościami i wszystko marność!* (5) – mówi Pismo św. Ale wielkość chwały i wielkość królestwa Boga-Człowieka, ale wielkość chwały i wielkość królestwa Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym Zmartwychwstaniu, są innej wcale świetności: są innej trwałości i dzielności! Wszystkie bowiem czyny i wszystkie pomniki Jezusa Chrystusa są wiekopomne, są wiekuiste – żyją one zawsze i zawsze one działają w pamięci i w sercu ludzi do ich uszczęśliwienia i do ich zbawienia.

Nie trzeba, najmilsi słuchacze, abym wam dziś wyliczał wszystkie pomniki chwały i królestwa Jezusa Chrystusa. O niektórych tylko w krótkości wspomnę; z których pierwszym pomnikiem jest krzyż śmierci Jezusa Chrystusa.

1. Kiedy Jezus Chrystus przyszedł był na świat, aby świat zbawił: *świat Go nie poznał, swoi Go nie przyjęli* (6) – mówi święta Ewangelia.

Przez lat trzydzieści mieszkał Jezus Chrystus w miasteczku Nazaret *utajony i posłuszny*. Ledwo kto z ludzi o Nim wiedział. Ledwo kto z Nim mówił. Potem, przez trzy lata Jezus Chrystus, ogłaszając światu swoją Boską naukę i oświecając ludzi światłem prawdy, czynił wielkie cuda: świadczył ludziom nadzwyczajne dobrodziejstwa.

W małej jednak liczbie ludzie słuchali Jego Boskiej nauki, w małej liczbie ludzie wierzyli Jego cudom a jeszcze w mniejszej liczbie ludzie szli za Nim jako za nauczycielem i Zbawicielem swoim. Toż wreszcie, niewdzięczny i niewierny lud żydowski niewinnego Jezusa Chrystusa umęczył i ukrzyżował.

Ale jak śmierć świetna czyni każdego człowieka prędzej albo później podaje w niepamięć: i jak długi przeciąg czasów wspaniałe ludzkie pomniki gubi i niweczy, tak przeciwnie, śmierć na krzyżu Jezusa Chrystusa, ożywia i uwielbia Jego czyni, a długi przeciąg czasów i wieków, pomniki Jego chwały i Jego królestwa wynosi i uwiecznia.

Umarł był Jezus Chrystus za nas na krzyżu. I krzyż poświęcony Krwią Jezusa Chrystusa, porósł w wielkie drzewo wobec całego świata. I pod tym tajemniczym drzewem krzyża świętego, jako pod zwycięskim sztandarem chwały i królestwa Jezusa Chrystusa, zgromadzone chrześcijańskie żyją narody. I pod tym tajemniczym drzewem krzyża świętego każdy szczery i prawdziwy chrześcijanin w uczuciach wiary, nadziei i miłości Boga i bliźniego, pracuje na swoje zbawienie i dąży do szczęśliwej w niebie wieczności!

Rozciągnął był Jezus Chrystus na krzyżu swoje ręce do całego świata, aby świat zbawił – a cierpiąc za nas na krzyżu, błagał Ojca swego przedwiecznego za swoich nieprzyjaciół, mówiąc: *Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą co czynią* (7). I krzyż Jezusa Chrystusa, stając się zbawieniem naszym, stał się największą chlubą, stał się największą ozdobą berła i korony najświetniejszych i najmożniejszych królów i monarchów chrześcijańskiego świata, tak dalece, iż nie masz dla nas na świecie prawdziwego majestatu tam, gdzie nie masz Krzyża Jezusa Chrystusa!

Krzyż więc śmierci Jezusa Chrystusa, jest pierwszym pomnikiem chwały i królestwa Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym zmartwychwstaniu. I przeto spoglądajmy zawsze na ten pomnik naszego Zbawiciela! Spoglądajmy zawsze na święty krzyż miłości w uczuciach wiary, nadziei i miłości Boga i bliźniego!

2. Izajasz Prorok, dawno był przepowiedział, że *Grób Jezusa Chrystusa będzie sławny* (8). W rzeczy samej, najmilsi, któż z nas nie wie, że w każdym wieku chrześcijańskiej Ery tysiące pielgrzymów z całego świata, przewyciężywszy rozmaite niebezpieczeństwa i cierpienia długiej podróży na lądzie i na morzu, u grobu Jerozolimskiego Jezusa Chrystusa, szukały i znajdowały religijną pociechę, pociechę dla pobożnego chrześcijańskiego serca, albo dla grzesznego, pokutującego sumienia. Tam na odsiecz Jego rycerskie szły zastępy krzyżowników, wielcy rycerze i pobożny tłum ciągnął!

U grobu Jezusa Chrystusa dzień i noc rześiste światło nie gaśnie. U grobu Jezusa Chrystusa dzień i noc nabożeństwo rozmaitych wyznań nie ustaje, u grobu Jezusa Chrystusa dzień i noc dają się słyszeć w różnych częściach kościoła jęczące i pokutujące głosy. Przez co wszystko spełniają się słowa Izajasza Proroka: *I będzie grób Jego sławny*.

Grób więc Jezusa Chrystusa jest pomnikiem chwały i królestwa Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym Zmartwychwstaniu.

Wspominając więc Grób Jezusa Chrystusa, z którego Zbawiciel nasz był chwalebnie zmartwychwstał, tak wiernie Panu Bogu żyjmy, abyśmy znowu snać nie powrócili do grobu śmierci, w którym nas trzymały grzechy nasze i grzechowe nałogi. Zmartwychstaliśmy z tego grobu przez szczerą pokutę, przez świętą wielkanocną Spowiedź; trwajmyż więc w życiu i chrześcijańskiej sprawiedliwości! Bo Jezus Chrystus raz zmartwychwstawszy, *już nie umiera* (9) – mówi św. Paweł Apostoł.

3. *Płakał Jezus Chrystus* (10), mówi Ewangelia święta, płakał Jezus Chrystus nad uporem serca żydowskiego, bo tego niedowiarczego uporu skutkiem miało być okropne i całkowite zburzenie miasta Jeruzalem i rozproszenie całego narodu.

Możemy spoglądać na ten wypadek, jako na trzeci pomnik chwały i królestwa Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym zmartwychwstaniu.

Gdyby błąd szkodliwy dla umysłów i serc ludzkich nie karmił się obłudą i kłamstwem, prędko by przestał być błędem i powróciłby chętnie na łono prawdy – ale na nieszczęście, czym dalej, tym gorzej, złość zaślepiona niedowiarstwem i obłudą, wzmagająca się w żydowskim narodzie i oddalała się od religijnej prawdy.

I nadszedł wreszcie sąd Bożej sprawiedliwości dla ludu niewiernego i niewdzięcznego; dla ludu, który swego Mesjasza i Zbawiciela nie poznał, prześladował, umęczył i ukrzyżował, wołając: *Krew Jego na nas i na syny nasze!* I w krótkim czasie po dopełnionej zbrodni, ona sławna i bogata Salomona świątynia razem z wielkim miastem w gruzach i rozwalinach zagrzebane zostały, z których *kamień na kamieniu nie pozostał* (11).

A sam on naród żydowski Panu Bogu niewierny i niewdzięczny, po całym świecie rozproszony, włóczy się bezziemny i istnieje dlatego, aby przedłużał swoje zasłużone karanie i swoją zasłużoną hańbę – i razem, aby ten naród był aż do skończenia świata przykładem Bożej sprawiedliwości.

Gdy Jezus Chrystus Żydom to nieszczęście za karę ich złości i nieprawości był przepowiedział, oni zaślepieni tego zrozumieć nie chcieli, oni temu uwierzyć nie chcieli i nie uwierzyli. A jednak wszystko się spełniło dla tego narodu, którego upadek stał się pomnikiem chwały i królestwa Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym zmartwychwstaniu.

4. Na koniec, wychwalajmy dziś tryumf Boskiej nauki Jezusa Chrystusa w świętym katolickim Kościele!

Ten bowiem wielki i święty pomnik Jezusa Chrystusa, gorliwością świętych Apostołów, krwią świętych męczenników, wiarą świętych wyznawców świat odmienił i świat zwyciężył.

Ten wielki i święty pomnik Jezusa Chrystusa, całą moc pogańskich błędów i całą obłudę ludzkiego rozumu w sprawie świętej religii i zbawienia ukazał i zniweczył tak dzielnie i z takim tryumfem, iż na odgłos Bożej nauki Jezusa Chrystusa, w pierwiastkowym chrześcijaństwie, żydzi opuszczali swój upór i pychę razem z nadzieją ziemskiego króla i Mesjasza.

Na odgłos Bożej nauki Jezusa Chrystusa, sławni filozofowie Grecji, porzucali swoje wzniosłe rozumowania i rozkoszne życie.

Na odgłos Bożej nauki Jezusa Chrystusa, sami Rzymianie okrucieństwem pogańskiego bałwochwalstwa upojeni i sławni, wyrzekali się swojej narodowej dumy: wyrzekali się swoich fałszywych Bogów.

Na odgłos Bożej nauki Jezusa Chrystusa, pierwsi chrześcijanie pogardzali światem: opuszczali swoje majątkości, mieszkali na odludnych pustyniach, albo w podziemnych katakumbach; chętnie ofiarowali Panu Bogu zdrowie swoje i życie swoje za wiarę Jezusa Chrystusa i za wiarę Jezusa Chrystusa w najokropniejszych mękach cierpieli i umierali.

Taki to był w pierwiastkowym chrześcijaństwie tryumf Boskiej nauki Jezusa Chrystusa! I ten właśnie tryumf stał się pomnikiem chwały i królestwa Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym Zmartwychwstaniu.

O Boże mój! O jakże to ten tryumf Bożej nauki Jezusa Chrystusa w sercach i w życiu pierwszych chrześcijan, zawstydzą dziś nasze wielkie lenistwo w słuchaniu słowa Bożego! Jak zawstydzą naszą wielką oziębłość w wierze świętej! Jak zawstydzą naszą w sprawie Zbawiciela naszego wielką obojętność! W dniu więc dzisiejszej uroczystości w szczerych uczuciach chrześcijańskiej pobożności i radości, spoglądajmy na krzyż śmierci Jezusa Chrystusa! Przypominajmy sobie sławę Grobu Jezusa Chrystusa!

Przypatrujmy się rozproszeniu i poniżeniu nieposłusznego i niewiernego narodu Jezusowi Chrystusowi! Wychwalajmy tryumf Boskiej nauki Jezusa Chrystusa!

Są to dla nas bowiem wielkie i święte pomniki chwały i królestwa Jezusa Chrystusa po Jego chwalebnym zmartwychwstaniu. Są to dla nas wielkie i święte dowody Bóstwa Jezusa Chrystusa!

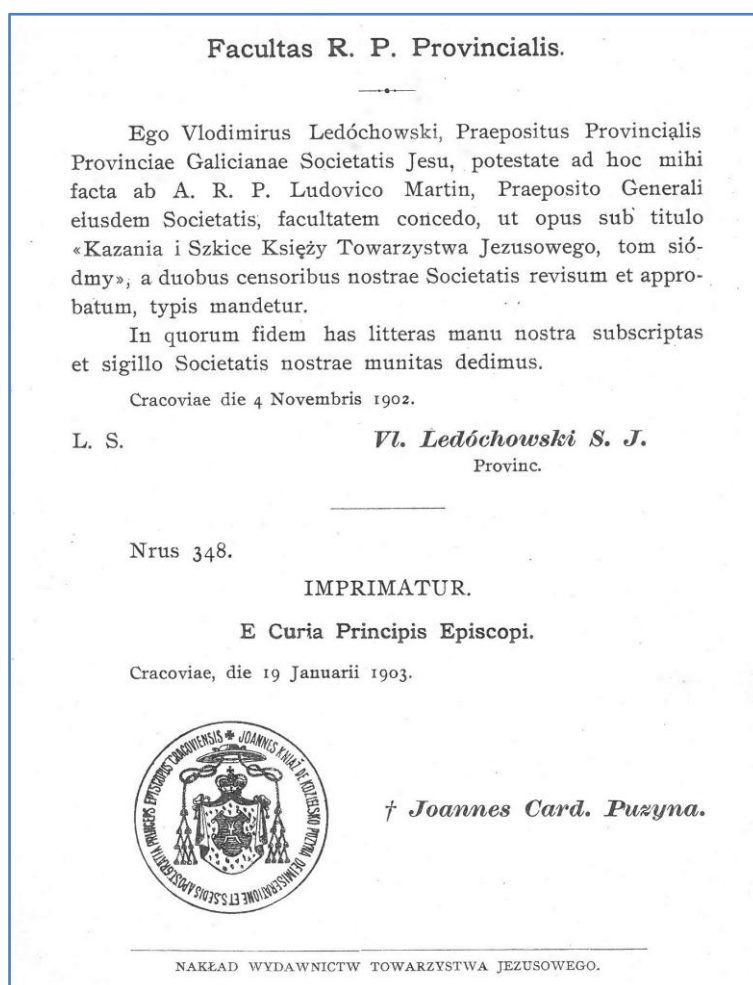
Jest Jezus Chrystus prawdziwym człowiekiem i razem jest prawdziwym Bogiem. Jest Jezus Chrystus prawdziwym naszym Odkupicielem i Zbawicielem. I przeto na Imię Jezusa Chrystusa *ukłęką wszelkie kolano niebieskie, ziemskie i podziemne* (12). Jezusowi więc Chrystusowi, Bogu i Zbawicielowi naszemu, niechaj będzie cześć i chwała teraz i na wieczne wieki! Amen.

Ks. Jan Galicz SI

Kazania i szkice Księża Towarzystwa Jezusowego. Tom siódmy. Kraków. DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI. 1903, ss. 161-168. (a)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono; ilustracje od red. *Ultra montes*).

Pozwolenie Władzy Duchownej:

Przypisy:

(1) Miane w Biłce 1854 r.

(2) Ks. Jan Nepomucen Galicz, ur. 16 października 1794 r., wstąpił do zakonu 8 sierpnia 1810, złożył uroczystą profesję 25 marca 1819, zmarł w Tarnopolu 4 stycznia 1875 r.

(3) Por. Psalm XCVI.

(4) Filip. II, 10.

(5) Ekl. I, 2.

(6) Jan I, 10. 11.

(7) Łk. XXIII, 34.

(8) Izaj. XI, 10.

(9) Rzym. VI, 9.

(10) Łk. XIX, 41.

(11) Łk. XIX, 44.

(12) Filip. II, 10.

(a) Por. 1) O. Marian Morawski SI, [Homilia na niedzielę Wielkanocną.](#)

2) Bp Konrad Martin, [Dogmat Zmartwychwstania.](#)

3) Ks. Kazimierz Naskręcki, a) [Credo. Krótkie nauki o prawdach wiary katolickiej.](#) b) [Dekalog. Krótkie Nauki o Przykazaniach.](#) c) [Życie nadprzyrodzone. Krótkie nauki o Sakramentach świętych i modlitwie.](#)

4) Ks. Antoni Krechowiecki, a) [Nauki niedzielne. Skład Apostolski według Ewangelii i Ojców Kościoła.](#) b) [Errata historii co do Papiestwa w kolei wszystkich wieków. Studium krytyczne.](#) c) [Nieomyślność papieska w stosunku do historii i państwa.](#)

5) Abp Romuald Jałbrzykowski, [U źródeł sakramentalnych łaski i miłości Bożej.](#)

6) O. Jakub Wujek SI, Bp Władysław Krynicki, [Krótkie nauki homiletyczne na niedziele i uroczystości całego roku.](#)

(Przyp. red. *Ultra montes*).

KAZANIA I SZKICE

KSIEŻY TOWARZYSTWA JEZUSOWEGO.

TOM SIÓDMY.

KRAKÓW

DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI

1903.

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXIX, Kraków 2019